

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 32 0 Ps 428462 24 Pž
Tuzla, 10.12.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Sabire Baraković, kao predsjednika vijeća, Smiljane Lekić i Senade Uzunić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „Sisecam Soda Lukavac“ d.o.o. Lukavac, ulica Prva ulica broj 1, zastupan po punomoćniku Edinu Mukanoviću, advokatu iz Tuzle, protiv tuženog Zavod zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona, ulica Franjevačka broj 36, zastupan po punomoćniku A.D.J., uposleniku tuženog, radi naknade štete, v.sp. 70.930,21 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 Ps 428462 22 Ps od 21.07.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.12.2024. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba se uvažava i prvostepena presuda preinačava, tako što se obavezuje tuženi da tužitelju isplati na ime naknade štete zbog manje isplaćene refundacije za radnike tužitelja, za period od 01.11.2020. godine do 31.03.2022. godine, ukupan iznos od 71.381,80 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 21.07.2022. godine pa do konačne isplate, kao i da tužitelju naknadi troškove prvostepenog postupka u iznosu od 6.671,13 KM, u roku od 30 dana od dana prijema prepisa ove presude.

Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime troškova žalbenog postupka isplati iznos od 1.619,28 KM, u roku od 30 dana od dana prijema prepisa ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom odbijen je u cjelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi: „Obavezuje se tuženi, da tužitelju isplati na ime naknade štete zbog manje isplaćene refundacije za radnike tužitelja, za period 01.11.2020. godine do 31.03.2022. godine, ukupan iznos od 71.381,80 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 21.07.2022. godine, pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka, a sve u roku od 30 dana od dana prijema presude pod prijetnjom izvršenja“.

Protiv navedene presude žali se tužitelj zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava („Sl. novine F

BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu skraćeno: ZPP), te iz razloga navedenih u žalbi predlaže da se prvostepena presuda preinači i tužbeni zahtjev u cjelosti usvoji, a tuženi obaveže da tužitelju naknadi troškove prvostepenog postupka i troškove žalbenog postupka – za sastav žalbe iznos od 1.384,00 KM i iznos od 235,28 KM na ime 17% PDV.

U odgovoru na žalbu, tuženi predlaže da se žalba tužitelja odbije kao neosnovana i da se prvostepena presuda potvrdi kao pravilna i na zakonu zasnovana.

Žalba je osnovana.

Tužbeni zahtjev tužitelja je usmjeren na potraživanje naknade materijalne štete zbog manje refundiranog iznosa naknade plaće koju je tužitelj isplatio zbog privremene spriječenosti za rad zaposlenicima, te uplaćenih doprinosa na isplaćene naknade plaća i to doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa po osnovu nezaposlenosti, u ukupnom iznosu od 71.381,80 KM, sa kamatnim zahtjevom i zahtjevom za naknadu troškova postupka.

Prema podacima spisa i utvrđenju prvostepenog suda proizilaze sljedeće pravno-relevantne činjenice:

- da iz rješenja sanitarnog inspektora Općine Lukavac, pobliže navedenim u obrazloženju prvostepene presude, za zaposlenike tužitelja taksativno navedene u koloni broj 1. Priloga 1. Dopune nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke od 17.05.2024. godine (pod brojevima 1., 2., 3., 4., 5., 6., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 66., 67., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74., 75., 76., 77., 78., 79., 80., 81., 82., 83., 84., 85., 86., 87., 88., 89., 90., 91., 92., 93., 94., 95., 96., 97., 98., 99., 100., 101., 102., 103., 104., 105., 106., 107., 108., 109., 110., 111., 112., 113., 114. i 115.), proizilazi da je sanitarni inspektor vršeći inspekcijski nadzor na osnovu izvještaja JU Dom zdravlja Lukavac utvrdio da su zaposlenici tužitelja pozitivni na Covid-19, zbog čega su isti stavljeni pod zdravstveni nadzor uz zabranu kretanja van objekta – prostora u kojem borave u trajanju od 14, odnosno 10 dana i obavezu da se za vrijeme trajanja zdravstvenog nadzora telefonskim putem lično javljaju higijensko-epidemiološkoj službi JU Dom zdravlja Lukavac, kao i da u periodu zdravstvenog nadzora ne odlaze na posao, javna mjesta i ne napuštaju objekat – prostor u kome borave,

- da je tužitelj podnosio tuženom zahtjeve za povrat isplaćene naknade plaća zaposlenicima koji su u periodu od 01.11.2020. godine do 31.03.2022. godine bili privremeno spriječeni za rad u ukupnom iznosu od 101.171,00 KM,

- da je tuženi svojim odlukama odbio zahtjeve tužitelja za povrat isplaćene naknade plaća zaposlenicima pod naprijed navedenim brojevima u koloni broj 1. Priloga 1. Dopune nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke od 17.05.2024. godine, sa obrazloženjem da se radi o refundaciji isplaćene naknade plaća zaposlenicima za prvih 42 dana bolovanja, tj.

spriječenosti za rad zbog bolesti, što podrazumijeva i spriječenost za rad u slučaju da je zaposlenik pozitivan na virus Covid-19, pa da se u tom slučaju naknada plaće obračunava i isplaćuje zaposleniku na teret poslodavca,

- da je visinu tužbenog zahtjeva prvostepeni sud utvrdio u iznosu od 71.381,80 KM na osnovu Dopune nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke od 17.05.2024. godine.

Imajući u vidu navedeno činjenično utvrđenje, prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev tužitelja, zasnivajući svoju odluku na razlozima da je tuženi pravilno postupio kada tužitelju nije odobrio povrat isplaćene naknade plaća zbog privremene spriječenosti za rad zaposlenika u periodu od 01.11.2020. godine do 31.03.2022. godine, kao i uplaćenih doprinosa na isplaćene naknade plaća, budući da su prema stavu prvostepenog suda navedeni zaposlenici tužitelja, kod kojih je dijagnostički potvrđen virus Covid-19 kao zarazna bolest, bili privremeno spriječeni za rad zbog bolesti, a ne zbog izolacije, i da radi toga prema članu 56. stav 1. Zakona o zdravstvenom osiguranju FBiH („Sl. novine FBiH“, broj: 30/97, 7/02, 70/08, 48/11, 100/14, 36/18 i 61/22 – u daljem tekstu: ZZO), naknada plaće u konkretnom slučaju pada na teret sredstava tužitelja kao poslodavca.

Obrazloženje prvostepene presude sadrži jasne razloge i zaključke na kojima prvostepeni sud temelji svoju odluku, pa pobijana presuda nije zahvaćena povredom člana 209. stav 1. u vezi sa članom 191. stav 4. ZPP, kako neosnovano žalba ukazuje.

Međutim, osnovano se žalbom ukazuje da se prvostepena presuda, po ocjeni ovog suda, zasniva na pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

Naime, zaključkom Vlade Federacije BiH broj 164/2020 od 31.01.2020. godine, usvojena je Informacija o pojavi novog virusa Covid-19 koji je Svjetska organizacija 30.01.2020. godine proglasila javno zdravstvenim vanrednim stanjem od međunarodnog značaja, pa je s tim u vezi istim zaključkom Vlada Federacije BiH u skladu sa članom 8. stav 2. Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti („Sl. novine FBiH“, broj: 29/05) novi virus Covid-19 proglasila zaraznom bolesti, čije je sprečavanje i suzbijanje od interesa za Federaciju BiH, te je ujedno navedeno da će se za sprečavanje i suzbijanje ove bolesti preduzeti sve mjere za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti regulisane zakonom.

Nadalje, Naredbom Federalnog ministra zdravstva o proglašenju zaraznih bolesti Covid-19 broj: 01-33-3997/20 od 13.07.2020. godine („Sl. novine FBiH“, broj: 48/2020), koja je stupila na snagu 17.07.2020. godine, proglašena je epidemija zarazne bolesti Covid-19 za ugroženo područje, teritoriju Federacije Bosne i Hercegovine, te je određeno da će se za vrijeme trajanja epidemije preduzimati sljedeće mjere predviđene ZZO i to: vršenje sanitarnog nadzora na graničnim prelazima koji se nalaze na teritoriji

Federacije BiH i provođenje mjera u vezi sa vršenjem tog nadzora: karantin, osiguranje potrebnih rezervi vakcina kada budu dostupne, imunizacija stanovništva kada vakcine budu dostupne kao i provođenje drugih mjera koje naredi Federalni ministar zdravstva odnosno Vlada Federacije BiH.

Prema tome, kada iz rješenja sanitarnog inspektora Općine Lukavac, pobliže naznačenih u obrazloženju prvostepene presude, na osnovu izvještaja JU Dom zdravlja Lukavac, proizilazi da su zaposlenici tužitelja navedeni u koloni broj 1. Priloga 1. Dopune nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke od 17.05.2024. godine (pod brojevima 1., 2., 3., 4., 5., 6., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 66., 67., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74., 75., 76., 77., 78., 79., 80., 81., 82., 83., 84., 85., 86., 87., 88., 89., 90., 91., 92., 93., 94., 95., 96., 97., 98., 99., 100., 101., 102., 103., 104., 105., 106., 107., 108., 109., 110., 111., 112., 113., 114. i 115.), pozitivni na Covid-19 i da su stavljeni pod zdravstveni nadzor, uz zabranu kretanja van objekta – prostora u kojem borave u trajanju od 14, odnosno 10 dana, onda tužitelju po mišljenju ovog suda, a suprotno iznesenom zaključku prvostepenog suda, pripada pravo na povrat isplaćene naknade navedenim zaposlenicima zbog spriječenosti za rad u periodu od 01.11.2020. godine do 31.03.2022. godine.

Ovo stoga što je odredbom člana 57. stav 1. ZZO propisano da se naknada plaća u vezi sa korištenjem zdravstvene zaštite iz člana 42. tačka 3. ovog Zakona (izolacija osiguranika kao kliconoša) isplaćuje osiguraniku na teret sredstava kantonalnog zavoda osiguranja od prvog dana korištenja, te je stavom 2. istog člana propisano da naknadu plaće iz stava 1. ovog člana obračunava i isplaćuje pravno i fizičko lice kod kojeg je osiguranik u radnom odnosu, s tim da je kantonalni zavod osiguranja obavezan vratiti isplaćenu naknadu u roku od 45 dana od dana prijema zahtjeva za povrat.

Stoga, kod ovakve zakonske regulative i činjenice da su navedeni zaposlenici tužitelja stavljeni pod zdravstveni nadzor jer su bili pozitivni na Covid-19, uz zabranu kretanja van objekta – prostora u kojem borave u određenom trajanju, tj. u izolaciju kao kliconoše, što se prema podacima spisa odnosi i na relevantan period od 01.11.2020. godine do 31.03.2022. godine, ovaj sud smatra da tužitelj ima pravo na povrat isplaćenih naknada zaposlenicima tužitelja i uplaćenih doprinosa na te naknade plaća u potraživanom iznosu od 71.381,80 KM, a čiju visinu tužitelj prema podacima spisa nije ni sporio.

Dakle, kako tužitelj ima pravo na povrat isplaćenih naknada plaća zaposlenicima u periodu od 01.11.2020. godine do 31.03.2022. godine, a zbog propusta tuženog da tužitelju izvrši povrat isplaćenih naknada plaća zaposlenicima za taj period, tužitelju je prouzrokovana šteta u iznosu od 71.381,80 KM, koju mu je tuženi dužan naknaditi, osnovom odredbi člana 172. stav 1. u vezi sa članom 154. stav 1. i članom 189. Zakona o obligacionim odnosima, te mu u skladu sa članom 277. stav 1. ovog Zakona, u vezi sa članom 2. ZPP, na navedeni iznos štete dužan platiti i

potraživanu zakonsku zateznu kamatu počev od 21.07.2022. godine kao dana podnošenja tužbe pa do isplate, kako to preciziranim tužbenim zahtjevom tužitelj i potražuje.

Imajući u vidu naprijed navedeno, budući da je prvostepena presuda rezultat pogrešne primjene materijalnog prava, valjalo je žalbu tužitelja uvažiti i primjenom odredbe člana 229. stav 1. tačka 4. ZPP, prvostepenu presudu preinačiti na način pobliže naveden u izreci ove drugostepene presude.

Istovremeno valjalo je primjenom odredbe člana 397. stav 2. ZPP u vezi sa članom 386. stav 1. istog Zakona, preinačiti i odluku o troškovima parničnog postupka, te obavezati tuženog da tužitelju naknadi troškove prvostepenog postupka koji se sastoji od: troškova za sastav tužbe u iznosu od 1.122,00 KM, zastupanja na pripremnom ročištu u iznosu od 1.338,00 KM, zastupanja na glavnoj raspravi u iznosu od 1.335,00 KM i zastupanja na nastavku glavne rasprave u iznosu od 667,50 KM, što čini ukupan iznos od 5.221,13 KM (u koji iznos je uračunat iznos od 17% PDV), troškova vještačenja u iznosu od 450,00 KM, takse na tužbu i presudu u iznosu od po 500,00 KM, odnosno ukupan iznos od 6.671,13 KM, a čiju visinu je ovaj sud odredio u skladu sa članom 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH, Zakona o sudskim taksama TK („Sl. novine TK“, broj: 4/16 i 19/18), te pri tome imajući u vidu član 1. Zakona o izmjenama i dopuni Zakona o advokaturi FBiH („Sl. novine FBiH“, broj: 18/05).

Kako je tužitelj uspio u žalbenom postupku, to mu je primjenom odredbe člana 397. stav 2., u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP i članom 13. stav 1. tačka 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH, na ime sastava žalbe dosuđen ukupan iznos od 1.619,28 KM (1.384,00 KM + 235,28 na ime 17% PDV).

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Sabira Baraković, s.r.